

ת"פ 30101/05/14 - מדינת ישראל נגד א ד

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 30101-05-14
03 מרץ 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

א ד

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - כחלון

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - רוזנטל

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, שכלל תיקון כתב האישום, ודחיה לקבלת תסקיר בכך שבתאריך 13.5.14 איים שלא כדין על אשתו ג באמרו: **"אני לא אשב עליך בבית סוהר פעם אחת על סתם, אם אני אשב עליך בית סוהר זה יהיה על אמת"**.

ובכך שיומיים לפני כן בשעת בוקר התפרץ לעברה, בעט בשולחן, שפך אוכל ופגע בזדון בצלחת וכוס שנפלו ונשברו. המתלוננת לקחה לידה מגב כדי לנקות הלכלוך לו גרם והוא תקף אותה, דחף אותה וכתוצאה מכך נפלה ונגרמה לה חבלה של ממש, סימן כחול בידה. לאחר מכן נטל מידיה את מכשיר הטלפון ונעל עליה הדלת. כעבור שעה פתח הדלת והם יצאו- עברות של איום, היזק לרכוש בזדון ותקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוגו.

הדין נדחה לקבלת תסקיר ביניים ולטיעונים לעונש.

מתסקיר הביניים עלה כי שולב ב"דיאלוג מחודש" בבאר שבע. תחילה גילה חשדנות רבה והתקשה לבטא עצמו וליצור קשרים עם מטופלים אחרים אך ככל שהתקדם התהליך למד לבטוח בחבריו לקבוצה ובצוות הטיפול, החל לשתף ולהביא מעולמו הפנימי ולרקום קשרי חברות עמוקים. הוא הפך מעורב ויוזם וגילה אחריות רבה למרחב הביתי. הוא

ערך מאמץ לבחון דפוסי התקשורת שלו והחל להכיר באלימות שלו כלפי בת זוגו והקרובים אליו, משמעותה והשפעתה וגילה עניין במציאת דרכי התמודדות אלטרנטיביות. הוא למד לזהות דפוסים רגשיים שהובילו אותו לנהוג באלימות אך מצאו כי נדרשת עבודה נוספת, לכן הם רואים חשיבות רבה להמשך טיפול במסגרת קבוצתית אחת לשבוע, והוא ביטא מחויבות לכך במסגרת שרות המבחן או במסגרת קבוצת בוגרים במרכז.

הואיל ולא עבד תיאר מצב כלכלי קשה וביקש לשוב לבית אימו ב...ולעבודתו כטבח בתל אביב.

שרות המבחן ציינו כי שוחחו עם המתלוננת ולדבריה לא יצר עימה קשר והם בשלבי גירושין. היא הביעה חוסר אימון בתהליך הטיפול שעובר ובו אך לא חוששת מחזרתו לקרבת מקום מגוריה והביעה רצון לגבש הסדרי ראייה של הבת המשותפת. הם המליצו לכן כי בתום ההליך ב"דיאלוג מחודש", ב-7.12.14, יוקלו התנאים ולכן נעתרתי לבקשה ואפשרתי לו לשוב לבית אימו, ומעצר הבית צומצם לשעות מחצות עד 06:00 כדי שיוכל לשוב לעבודתו בתל אביב.

למרות האמור, בתאריך 4.1.15 נתקבל דיווח של שרות המבחן ממנו עולה כי מאז שהנאשם סיים הטיפול נמנע מליזום קשר עימם כדי לתאם מועד לשילובו בקבוצה טיפולית כפי שהתחייב והוא מוסר מידע סלקטיבי ולא ברור תוך שביטא חוסר פניות ומוטיבציה להמשך הטיפול. הוא מתקשה לשמור על קשר עימם, הטלפון שלו אינו זמין, ובשל קשיי תקשורת לא הצליחו אפילו לזמנו למפגש ראשון של הבוגרים שהתקיים ביום 23.12.14. ההתרשמות הייתה כי חזר להשתמש בסמים לכן הוזמן לבדיקות שתן אך נמנע לבוא והתרעם על כך.

לאור השינוי התרשמו כי מצוי בסיכון להתנהגות פורצת גבולות והמליצו להקדים הדיון בעניינו והודיעו כי אינם באים בהמלצה טיפולית וממליצים על ענישה מוחשית שתחדד עבורו גבולות.

הדיון הוקדם כמבוקש אלא שהסנגור לא הודיע זאת לנאשם למרות החלטת ביהמ"ש.

ב-15.2.15 התקיים דיון והנאשם הכחיש טענות שרות המבחן וטען כי לא משתמש בסמים ומוכן לבצע בדיקות שתן להוכיח זאת, כמו כן טען כי קצין המבחן המטפל הטעה אותו וכתוצאה נאלץ לשאת בעצמו בהוצאות הטיפול ולכן אינו רוצה כל קשר עימו. בנסיבות אלה הוצע לו למסור בדיקות שתן ולהשתלב בטיפול בתל אביב והדיון נדחה כדי שיבצע הבדיקות ועל מנת שקצין מבחן המטפל יהא נוכח בדיון, שנדחה ליום 25.2.15.

בתאריך 23.2.15 בהיותי תורנית פנימית הגישה המתלוננת בקשה לקבלת צו הרחקה על פי החוק למניעת אלימות במשפחה. לדבריה הם התגרשו ביום 2015 וכי הוחלט כי יבקר הבת בימים שני ורביעי בין השעות 16:00 ל-18:00 אך הוא מגיע בכל שעות היממה ואפילו בשעה 02:00 כשהוא שיכור וכן מטרידה כל העת בטלפון.

לדבריה לא ידעה כי נאסר עליו להיות בקשר עימה למעט קשר טלפוני הרלבנטי לראיית הילדה. היא גם לא ידעה שאמור להימצא במעצר בית משעת חצות.

לדבריה, היא נאלצה לחסום השיחות שלו מרוב שמטרידה. היא אף הציגה בפני ביהמ"ש צילומים שצילם עצמו ושלה לה כשמחזיק בקבוק וכוס יין. הנאשם אמר לה שצו ההרחקה בוטל ואף עבר לגור עימה יומיים כי לא ראה את ביתו חודש, וטען כי מתגעגע אליה. מרוב הטרדות היא חליטה לעזוב את הדירה בטרם תום חוזה השכירות.

קבעתי הדיון בבקשתה בנוכחות המשיב, הוא הנאשם, במועד שנקבע התיק הפלילי ביום 25.2.15 והפרוטוקול של הדיון בבקשת המתלוננת הועבר לנאשם ולב"כ.

קצין המבחן הסביר מדוע ביקש להקדים הדיון והתייחס לרמת הסיכון הגבוה.

עמוד 2

הסנגורית ביקשה דחיה וקבלת חו"ד ממונה, התביעה ביקשה בשל ההפרות לגזור דינו ולא לדחות. הנאשם לא ביצע בדיקות השתן במהלך הדחיה ולא יצר קשר עם הקבוצה בתל-אביב.

לחובת הנאשם 7 רישומים החל מעבירות אלימות ונשק ועבירות רכוש שונות בגין נדון בבימ"ש לנוער ; המשך בהחזקת סכין ואיומים בגין נדון ב-20.2.08 למאסר למשך 3 חודשים בעבודות שרות ; ב-17.2.09 נדון בבימ"ש מחוזי לשנת מאסר בגין גרימת חבלה חמורה בהיותו מזויין; בהמשך נדון בגין תקיפת והכשלת שוטר וכן בגין איום והעבירות שבפני נעברו עת תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה של 4 חודשים שהוטל עליו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של איום על המתלוננת באומרו לה: **"אשרוף אותך ואת הילדה" וכן "אהרוג אותך ולא אשלם מזונות ואשרוף אותך"**.

באשר למדיניות העונשית :

בתימ"ש מתייחסים בחומרה לעבירות אלימות כלפי בני משפחה בכלל ובנות זוג בפרט.

כבר בע"פ 2037/92 **יצחק בן דוד נ' מדינת ישראל**, מיום 22.6.92 (לא פורסם) נקבע:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת המדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך והינתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו ויראו, הן מי שהורשע במעשה אלימות והן עבריינים בכח".

"עבירות האלימות והאיומים בכלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להאבק בה" (רע"פ 6577/09 **צמח נ' מדינת ישראל**, מפי כב' השופט ג'ובראן).

ברע"פ 1923/11, **גזאל חטיב נ' מדינת ישראל**, מיום 10.3.11 נדון המערער בגין תקיפת אשתו שהיתה כבת 16.5, במהלך תקופה של 5 חודשים, שבהם היו נשואים, וכן נהג כלפיה באלימות מילולית. בית משפט שלום הסתפק ב-6 חודשי מאסר בעבודות שירות ורכיבים נלווים, בהתחשב בחרטה שגילה, בהודאתו, בנסיבותיו האישיות ובכך שהתגרשו, בעברו הנקי, בתקופת המעצר הקצרה ומעצר הבית הארוך. המדינה הגישה ערעור תוך שציינה כי העונש חורג מהענישה הראויה ובית משפט מחוזי קיבל הערעור וגזר דינו ל-12 חודשי מאסר בפועל. על כך הוגשה בקשה לבית משפט עליון, כב' השופט רובינשטיין, שדחה הבקשה הוסיף כי גם לגופו של ענין אף שקיים פער בין הערכאות, בסופו של יום **"בהתחשב במעשים החמורים בהם הודה שהתפרסו על פני מספר חודשים - אין לומר כי העונש מצדיק התערבות ערעורית"**.

בברע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל**, מפי כב' השופט ג'ובראן, מדובר בנאשם שהגיע לבית בת זוגו, ממנה חי בנפרד, כדי להשיב בתם לרשותו, על-פי הסדרי ראייה, ואיים כי יפגע בה. בגין זאת הורשע לאחר שמיעת הראיות וצירף שני אישומים נוספים של תקיפת בת זוגו. הוטל עליו מאסר בפועל של שנה, מאסר מותנה של שנה למשך 3 שנים בגין כל עבירת אלימות כולל איומים, וכן קנס בסך 5000 ₪ והתחייבות בסך 5000 ₪. ערעור לבימ"ש מחוזי נדחה, וצוין שנשקלו שיקולים ראויים, וכי אף שעברו של הנאשם נקי, מדובר בענישה שאיננה חריגה והיא משקפת מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בנסיבות אלה בימ"ע לא נתן רשות ערעור וצוין כי לא מצא סטיה מנורמת הענישה המקובלת וכי העונש הולם.

באשר למתחם העונשי הראוי לתוקף בת זוג ומאיים עליה :

הערך החברתי המוגן, הראשון במעלה, לכשמדובר בעבירת אלימות בכלל הינו הצורך להגן על שלום הציבור בכלל ובפרט החלשים בחברה שאינם יכולים להגן על עצמם.

העונש ההולם מי שמרים יד על חלש ממנו, ובעיקר מי שנתון לחסדיו, ומעמידו במצב שחש סכנה לחייו, הינו ללא ספק מאסר. ניתן להימנע ממאסר, ולעיתים אף מהרשעה, רק אם נסיבות התקיפה ברף התחתון והתוקף לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מביע חרטה ומשתלב בהליך טיפולי - שיקומי, שיש בו לצמצם במידה רבה המסוכנות הנשקפת ממנו.

אם אין הנאשם מכיר בנזקקות טיפולית ודוחה לכן כל הצעה טיפולית, יש להחמיר עימו ואפילו אם עברו נקי.

בנסיבות חמורות, כשנלוות לאלימות ולאיומים, חבלות של ממש, כולל חבלה חמורה, על אחת כמה וכמה שיש להטיל מאסר וזאת לתקופה שבין 10 עד 18 חודשים .

בהתאם למתחם זה, בת.פ. 32359-03-12, בית משפט קרית גת, בעניין **מדינת ישראל נ' שמואל ליגעלם**, נגזר דינו של הנאשם ל- 30 חודשי מאסר בגין 3 אירועי אלימות חמורים, אף שהיה מדובר בבחור צעיר שעברו נקי. הוגש ערעור על גזר הדין בעפ"ג 6653-02-13, מחוזי באר שבע. הסניגורית טענה כי העונש חמור ואינו עומד ברף הענישה המקובל וכי לא ניתן משקל מספיק לגילו הצעיר ולהעדר הרשעות קודמות. בית המשפט המחוזי ביקש כי יתקבל תסקיר נוסף, בו צוין שהמערער מעוניין בטיפול, בניגוד לתסקיר שהיה מונח בפני מותב זה, בעת גזירת הדין. למרות זאת, ביום 29.5.13, בית המשפט המחוזי ציין כי אין חולק כי העונש לא קל, גם נוכח גילו הצעיר והעובדה שנעדר הרשעות קודמות, אך מעשיו חמורים ביותר והעונש הולם את חומרת המעשים ולכן הערעור נדחה. נקבע כי: **"על בית המשפט לתרום את תרומתו, בין היתר, על ידי רף ענישה גבוה, למלחמה באלימות בכלל, ולאלימות בין בני זוג בפרט. במקרה שבפנינו האלימות שידעה המתלוננת מן המערער הינה קשה ביותר; התמשכה לאורך תקופה ארוכה, לאחר שהמתלוננת ביקשה לסיים את הקשר בינה לבין המערער, ועל פי תסקיר הקורבן שהוגש לבית משפט השלום הנזק והטראומה שהותירו מעשיו במתלוננת הם רבים".**

אמנם באותו עניין היה מדובר בשלשה אישומים ובנסיבות חמורות בהרבה אך היה מדובר בבחור צעיר שעברו נקי לחלוטין.

במקרה שבפני מדובר במי שאין זה המקרה הראשון בו נוהג באלימות ואף לא בחל בעבר לעשות שימוש בנשק קר. מדובר במי שנשא עונש מאסר בעבר אך למרות זאת ניתנה לו הזדמנות להשתלב בטיפול. הוא לא השכיל לנצל ההזדמנות עד תום וכשעזב המסגרת והמושכות הותרו קמעא, חזר מיד לסורו. מדובר במי שתלוי נגדו מאסר מותנה שאף בו לא היה להרתיע ורק בנסיבות מיוחדות ניתן להורות על הארכתו.

למרות שקצין המבחן יצא בעבר מגדרו בתאור החיובי של הדרך הטיפולית שעבר הנאשם, כיום מודה כי הטיפול לא צלח וכי נשקפת מהנאשם מסוכנות גבוהה.

המתלוננת שכיום היא גרושתו, הופיעה בפני, ולמרות דבריה כי אינה רוצה להרע לו, ניכר כי היא חוששת ממנו עד מאד, בעיקר עתה מששב להשתמש בחומרים משני תודעה תוך אובדן שליטה.

לאור כל האמור לא מצאתי כל הצדקה להסתפק במאסר אותו ישא בעבודות שרות, אף שאני לוקחת בחשבון את שיתוף הפעולה החלקי שלו בטיפול, ואת התנאים המגבילים בהם שהה, ואני גוזרת דינו לעונשים כמפורט:

1. מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים.

2. הפעלת עונש שמאסר מותנה של 4 חודשים כפי שנפסק על תנאי בבית משפט השלום בקרית גת ביום 24.10.13 בתיק מס' 12392-11-12 לריצוי באופן מצטבר.

3. מתקופת המאסר תנוכה התקופה שהיה עצור.

4. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע וכל עבירת תקיפה.

5. יחתום על התחייבות בסך 7,500 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים במצטבר.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ב אדר תשע"ה, 03/03/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מעכבת בהסכמת התביעה, תחילת הנשיאה במאסר בלבד , אולם בשל הסיכון הנשקף ממנו היום למתלוננת, בתנאים כדלקמן :

עמוד 5

1. עיכוב יציאה מן הארץ. לצורך זאת יפקיד דרכונו במזכירות בית משפט.
2. יוסיף לפקדון שהופקד בסך של 3,500 ₪, עוד 1,500 ₪.
3. יוסיף לערבות שנתן, ערבות עצמית נוספת בסך של 15,000 ₪.
4. ערבות צד ג' נוספת בסך של 15,000 ₪ של אדם שעובד.
5. מעצר הבית החלקי ואיסור ליצור קשר ישיר או עקיף עם המתלוננת יעמוד על כנו.

אם יעמוד בתנאים אלה ולא תהיה החלטה המשנה גזר הדין בבית משפט מחוזי, עליו להתיצב לצורך נשיאה בעונש המאסר בתאריך 19.4.15 לצורך קליטה והצבה בשב"ס, באר שבע.

ניתנה והודעה היום י"ב אדר תשע"ה, 03/03/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אם ימציא שתי ערבויות נוספות על סכומים כאמור, לא יהיה צורך בהפקדה.

ניתנה והודעה היום י"ב אדר תשע"ה, 03/03/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה